

Οι περισσότεροι φοιτητές συνειδητοποιούν τη σημασία της μετάφρασης του πτυχίου τους την τελευταία στιγμή, όταν έχουν ήδη μπροστά τους προθεσμίες και πολύπλοκες οδηγίες από γραμματείες πανεπιστημίων του εξωτερικού. Εκεί ακριβώς κρίνεται η ποιότητα της προετοιμασίας: μια σωστή, ακριβής και επίσημη μετάφραση μπορεί να επιταχύνει την αποδοχή της αίτησης, ενώ ένα λάθος ή μια ελλιπής μετάφραση μπορεί να οδηγήσει σε καθυστερήσεις μηνών ή ακόμη και σε απόρριψη φακέλου.

Η ακαδημαϊκή μετάφραση δεν είναι απλώς «να περάσουμε ένα κείμενο σε άλλη γλώσσα». Αφορά την πιστή απόδοση ενός ολόκληρου εκπαιδευτικού ιστορικού, με τρόπο που να γίνεται κατανοητός και αποδεκτός από ένα διαφορετικό εκπαιδευτικό σύστημα. Αυτό απαιτεί γλωσσική ακρίβεια, γνώση των όρων, αλλά και βαθιά κατανόηση του πλαισίου στο οποίο θα χρησιμοποιηθούν τα έγγραφα.

Τι σημαίνει στην πράξη «ακαδημαϊκές μεταφράσεις»

Με τον όρο ακαδημαϊκές μεταφράσεις εννοούμε το σύνολο των μεταφράσεων που σχετίζονται με σπουδές: πτυχία, διπλώματα, αναλυτικές βαθμολογίες, βεβαιώσεις φοίτησης, πιστοποιητικά παρακολούθησης σεμιναρίων, διδακτορικές διατριβές, ακόμα και συστατικές επιστολές ή private statements όταν χρειάζεται επαγγελματική επιμέλεια.

Ο μεταφραστής που αναλαμβάνει τέτοιες εργασίες πρέπει να έχει εμπειρία με ακαδημαϊκή ορολογία, τόσο στην ελληνική όσο και στη γλώσσα στόχο. Η διαφορά ανάμεσα στο “degree”, “diploma”, “certificate” και “transcript” ή στο πώς αποδίδονται οι βαθμοί (GPA, grading scale, classification) δεν είναι λεπτομέρειες. Είναι στοιχεία που οι επιτροπές αξιολόγησης κοιτούν πολύ προσεκτικά.

Σε μια πόλη με έντονη φοιτητική ζωή, όπως η Θεσσαλονίκη, οι υπηρεσίες Μεταφράσεις Θεσσαλονίκη που ασχολούνται συστηματικά με ακαδημαϊκές μεταφράσεις έχουν μάθει, μέσα από εκατοντάδες φακέλους, τι λειτουργεί, τι απορρίπτεται, και ποια μορφή προτιμούν τα διάφορα πανεπιστήμια του εξωτερικού. Αυτή η εμπειρία συχνά είναι πιο σημαντική ακόμη και από την ίδια την γλωσσομάθεια.

Τι ζητούν συνήθως τα πανεπιστήμια του εξωτερικού

Παρότι κάθε ίδρυμα έχει τις ιδιαιτερότητές του, υπάρχουν ορισμένα επαναλαμβανόμενα μοτίβα. Οι περισσότερες γραμματείες ζητούν:

- Επίσημες ή επικυρωμένες μεταφράσεις πτυχίων και αναλυτικών βαθμολογιών, συχνά μαζί με τη σφραγίδα του μεταφραστή ή του φορέα που έχει δικαίωμα να παρέχει επίσημες μεταφράσεις.
- Σαφή αναφορά του grading scale, δηλαδή του τρόπου βαθμολόγησης, ώστε να μπορούν να αντιστοιχίσουν τους ελληνικούς βαθμούς στο δικό τους σύστημα.
- Πιστή απόδοση τίτλων μαθημάτων και περιγραφών, ιδίως σε μεταπτυχιακές αιτήσεις όπου η συνάφεια σπουδών παίζει κρίσιμο ρόλο.
- Συνοχή σε όλα τα έγγραφα, ώστε ο ίδιος τίτλος σπουδών να μην εμφανίζεται με τρεις διαφορετικούς τρόπους σε πτυχίο, transcript και βεβαίωση.
- Σαφή ένδειξη του ποιος υπέγραψε τη μετάφραση, με πλήρη στοιχεία, ώστε να μπορούν αν χρειαστεί να διασταυρώσουν την εγκυρότητά της.

Κάθε φορά που έχω δουλέψει με φοιτητή που έκανε αίτηση σε περισσότερες από μία χώρες, το πρώτο που κοιτάμε μαζί είναι οι οδηγίες της κάθε σχολής. Άλλες μιλούν ρητά για “licensed translations”, άλλες για “sworn

translations” ή “respectable translations”. Αυτές οι διατυπώσεις δεν είναι ταυτόσημες, και εδώ η εμπειρία στο τοπικό νομικό πλαίσιο παίζει μεγάλο ρόλο.

Η διαφορά ανάμεσα σε «επίσημες», «επικυρωμένες» και «απλές» μεταφράσεις

Στην Ελλάδα η ορολογία συχνά μπερδεύει τον κόσμο. Άλλο ζητούν τα πανεπιστήμια, άλλο καταλαβαίνει ο φοιτητής, και διαφορετικό καθεστώς ισχύει για τα δημόσια έγγραφα.

Όταν μιλάμε για μεταφράσεις δημοσίων εγγράφων, όπως πτυχία, ληξιαρχικές πράξεις, πιστοποιητικά γέννησης ή οικογενειακής κατάστασης, το βασικό ερώτημα είναι ποιος έχει δικαίωμα να υπογράψει μια επίσημη μετάφραση. Ανάλογα με την χώρα υποδοχής, γίνονται δεκτές μεταφράσεις από:

α) κρατικούς φορείς ή υπουργεία

β) δικηγόρους ή ορκωτούς μεταφραστές γ) επαγγελματίες μεταφραστές που είναι εγγεγραμμένοι σε συγκεκριμένους συλλόγους ή μητρώα δ) μεταφραστικά γραφεία με εμπειρία σε επικυρωμένες μεταφράσεις και σφραγίδα που αναγνωρίζεται από ξένες αρχές.

Οι επίσημες μεταφράσεις ή επικυρωμένες μεταφράσεις συχνά συνοδεύονται από δήλωση του μεταφραστή ότι η μετάφραση είναι ακριβής και πλήρης, τη σφραγίδα του, την ημερομηνία, και σε κάποιες περιπτώσεις και από επιπλέον νομικές διατυπώσεις, όπως Apostille (Σφραγίδα της Χάγης) στο πρωτότυπο έγγραφο.

Οι απλές μεταφράσεις είναι αυτές που γίνονται χωρίς κάποια formal επικύρωση, συνήθως για προσωπική χρήση ή για πρώτη ενημέρωση. Για ακαδημαϊκές αιτήσεις, οι απλές μεταφράσεις σπανίως επαρκούν, εκτός αν το πανεπιστήμιο δηλώνει ξεκάθαρα ότι δέχεται ανεπίσημα scans για το πρώτο στάδιο αξιολόγησης.

Πώς διαφέρουν οι απαιτήσεις ανά χώρα

Οι διαφορές από χώρα σε χώρα δεν είναι λεπτομέρειες, έχουν πρακτικές συνέπειες σε χρόνο, κόστος και άγχος.

Στις ΗΠΑ τα περισσότερα πανεπιστήμια δέχονται qualified translations από επαγγελματίες μεταφραστές ή μεταφραστικά γραφεία, χωρίς να απαιτούνται ορκωτοί μεταφραστές με την ευρωπαϊκή έννοια. Εστιάζουν κυρίως στην ακρίβεια, στη σαφήνεια του grading scale και στο να μπορεί η επιτροπή να συγκρίνει γρήγορα το υπόβαθρο του υποψηφίου με το δικό τους σύστημα.

Στον Καναδά παρατηρείται κάτι παρόμοιο, με την προσθήκη ότι πολλά ιδρύματα συνεργάζονται με τρίτους φορείς αξιολόγησης (WES, ICAS κ.ά.), οι οποίοι ζητούν συγκεκριμένη μορφοποίηση στις μεταφράσεις πτυχίων και διπλωμάτων.

Στο Ηνωμένο Βασίλειο συχνά ζητούν “licensed translations” και είναι σχετικά ευέλικτοι ως προς τον φορέα, αρκεί να είναι επαγγελματίας μεταφραστής. Ωστόσο, οι περισσότερες σχολές είναι ιδιαίτερα αυστηρές με τις προθεσμίες και δεν δέχονται διορθώσεις στη μετάφραση μετά την κατάθεση των εγγράφων.

Στη Γερμανία και γενικότερα στις γερμανόφωνες χώρες, ο θεσμός του “vereidigter Übersetzer” (ορκωτός μεταφραστής) είναι κεντρικός. Πολλά πανεπιστήμια ζητούν ρητά μεταφράσεις από τέτοιους μεταφραστές, σφραγισμένες και υπογεγραμμένες, διαφορετικά ο φάκελος θεωρείται ελλιπής.

Η εμπειρία δείχνει ότι σε χώρες με πιο νομικιστική κουλτούρα, όπως η Γερμανία ή η Αυστρία, η λεπτομέρεια «ποιος υπέγραψε» έχει σχεδόν την ίδια βαρύτητα με το περιεχόμενο. Σε πιο ευέλικτα συστήματα, όπως πολλά αγγλοσαξονικά, η έμφαση δίνεται περισσότερο στην ουσία της μετάφρασης.

Ποια έγγραφα χρειάζεται να συνήθως να μεταφραστούν

Κάθε αίτηση είναι διαφορετική, ωστόσο υπάρχει ένας πυρήνας εγγράφων που επανέρχεται σχεδόν σε κάθε περίπτωση. Σε μεταφράσεις πτυχίων και συναφών εγγράφων, οι φοιτητές καλούνται συνήθως να μεταφράσουν:

- Το πτυχίο ή δίπλωμα, όπως έχει εκδοθεί από το πανεπιστήμιο (αν είναι σε δύο γλώσσες, συχνά χρειάζεται να μεταφραστεί μόνο η ελληνική πλευρά, ανάλογα με τις οδηγίες).
- Την αναλυτική βαθμολογία (transcript), με σαφή αναγραφή των μαθημάτων, των ECTS όπου υπάρχουν, των βαθμών και του grading scale.
- Βεβαίωση περάτωσης σπουδών ή βεβαίωση ότι απομένουν λίγα μαθήματα για τη λήψη πτυχίου, αν γίνονται αιτήσεις πριν από την επίσημη ορκωμοσία.
- Ενδεχομένως περιγραφές μαθημάτων (course descriptions ή syllabus) για προγράμματα που ζητούν τεκμηρίωση της συνάφειας, κυρίως σε νομικές, τεχνικές και ιατρικές σπουδές.
- Επιπρόσθετα πιστοποιητικά, όπως μεταπτυχιακά διπλώματα, πιστοποιήσεις σεμιναρίων, ή βεβαιώσεις πρακτικής άσκησης, όταν σχετίζονται άμεσα με το πρόγραμμα σπουδών.

Πριν ξεκινήσει η διαδικασία μετάφρασης, έχει αξία να γίνει ένα «ξεσκαρτάρισμα» των εγγράφων. Έχω δει φακέλους με δεκάδες άσχετα πιστοποιητικά, που απλώς θολώνουν την εικόνα αντί να βοηθούν. Ένα καλό μεταφραστικό γραφείο μπορεί να συμβουλευθεί τι αξίζει να μεταφραστεί και τι όχι, ώστε να μειωθεί το κόστος και να αυξηθεί η σαφήνεια.

Ιδιαιτερότητες σε νομικές, τεχνικές και ιατρικές σπουδές

Δεν είναι όλες οι σπουδές ίδιες. Όταν μπαίνουν στο παιχνίδι μεταφράσεις νομικών εγγράφων που αφορούν άδειες άσκησης επαγγέλματος, επαγγελματικά δικαιώματα ή αναγνώριση προσόντων (ιδίως για δικηγόρους, μηχανικούς, γιατρούς), η ακρίβεια παύει να είναι απλώς ακαδημαϊκή απαίτηση και γίνεται νομική υποχρέωση.

Οι μεταφράσεις τεχνικών κειμένων, όπως περιγραφές μαθημάτων μηχανολογίας, πληροφορικής, πολιτικών μηχανικών ή αρχιτεκτόνων, χρειάζονται ορολογία που να στέκει στην αγορά εργασίας της χώρας υποδοχής. Δεν αρκεί μια κατά λέξη απόδοση τύπου “Mechanology” αντί για “Mechanical Engineering”, ή αυθαίρετες μετατροπές τίτλων για να ακούγονται πιο «βαριά». Οι επιτροπές των πανεπιστημίων έχουν δει τέτοια φαινόμενα πολλές φορές και συνήθως τα αντιμετωπίζουν με επιφυλακτικότητα.

Στις ιατρικές μεταφράσεις, το διακύβευμα μεγαλώνει ακόμη περισσότερο. Όταν κάποιος γιατρός επιδιώκει ειδικότητα ή εξειδίκευση στο εξωτερικό, τα έγγραφά του μπορεί να χρησιμοποιηθούν σε νοσοκομεία, ιατρικούς συλλόγους, ακόμη και σε ασφαλιστικούς οργανισμούς. Εδώ οι μεταφράσεις πτυχίων και πιστοποιητικών ειδικότητας πρέπει να συνδυάζουν ακαδημαϊκή και ιατρική ορολογία με απόλυτη συνέπεια.

Σε οικονομικές ή διοικητικές σπουδές, η ανάγκη για ακρίβεια στα μαθήματα λογιστικής, χρηματοοικονομικών και διοίκησης συνδέεται συχνά με μελλοντικές μεταφράσεις οικονομικών κειμένων: οικονομικές καταστάσεις, ισολογισμοί, φορολογικές δηλώσεις. Αν από την αρχή η ορολογία στα πτυχία και στις βαθμολογίες έχει μεταφραστεί με συνέπεια, η συνέχεια στην επαγγελματική ζωή γίνεται πολύ πιο ομαλή.

Ο ρόλος των μεταφράσεων δημοσίων εγγράφων στον ακαδημαϊκό φάκελο

Ένας πλήρης φάκελος για σπουδές στο εξωτερικό σπάνια περιορίζεται μόνο σε ακαδημαϊκά έγγραφα. Συχνά χρειάζονται και μεταφράσεις δημοσίων εγγράφων: πιστοποιητικά γέννησης, οικογενειακής κατάστασης,

ληξιαρχικές πράξεις, ακόμη και ποινικό μητρώο για συγκεκριμένα επαγγέλματα.

Σε όσους φοιτητές ετοιμάζουν φακέλους από τη Θεσσαλονίκη, ένα πλεονέκτημα των οργανωμένων μεταφραστικών γραφείων είναι ότι αναλαμβάνουν από κοινού μεταφράσεις πτυχίων και δημοσίων εγγράφων, με ενιαία μορφοποίηση και σε αυστηρές προθεσμίες. Αυτό βοηθά να μη χαθεί ούτε μέρα σε πήγαινε - έλα σε διαφορετικές υπηρεσίες.

Για να θεωρηθεί έγκυρη η μετάφραση ενός δημοσίου εγγράφου, συχνά πρέπει το πρωτότυπο να φέρει την κατάλληλη επισημείωση (όπως Apostille) πριν μεταφραστεί. Αν αυτό παραλειφθεί, μπορεί να χρειαστεί επανάληψη της διαδικασίας από την αρχή, με διπλό κόστος. Ένας έμπειρος επαγγελματίας δεν ξεκινά ποτέ μεταφράσεις δημοσίων εγγράφων πριν βεβαιωθεί ότι το πρωτότυπο έχει την σωστή νομική ισχύ.

Από τα χαρτιά στο διαδίκτυο: όταν τα πτυχία «συναντούν» τις ιστοσελίδες

Ένα ενδιαφέρον φαινόμενο των τελευταίων ετών είναι η σύνδεση ανάμεσα σε ακαδημαϊκές μεταφράσεις και μεταφράσεις ιστοσελίδων. Πολλοί νέοι επιστήμονες που σπουδάζουν ή εργάζονται στο εξωτερικό στήνουν προσωπικές ιστοσελίδες ή επαγγελματικά προφίλ, όπου παρουσιάζουν αναλυτικά το εκπαιδευτικό τους history.

Εκεί, η μετάφραση του πτυχίου παύει να είναι απλώς ένα διοικητικό έγγραφο και γίνεται μέρος της προσωπικής τους «βιτρίνας». Τίτλοι σπουδών, ερευνητικά ενδιαφέροντα, συμμετοχές σε προγράμματα Erasmus, δημοσιεύσεις, όλα χρειάζονται σωστή αγγλική ορολογία, αλλά και ομοιομορφία ανάμεσα στα επίσημα έγγραφα και στο ψηφιακό προφίλ.

Για παράδειγμα, αν το πανεπιστήμιο και τα επίσημα έγγραφα αναφέρουν τον τίτλο "Master of Science in Mechanical Engineering", το ίδιο πρέπει να εμφανίζεται και στο LinkedIn, στο προσωπικό web site και στο βιογραφικό. Όταν οι διαφορετικές μεταφράσεις ιστοσελίδων ή CVs διαφέρουν μεταξύ τους, γεννούν ερωτήματα αξιοπιστίας.

Πώς δουλεύει στην πράξη μια επαγγελματική υπηρεσία ακαδημαϊκών μεταφράσεων

Πέρα από τη στεγνή θεωρία, έχει αξία να δούμε πώς εξελίσσεται βήμα - βήμα μια συνεργασία με επαγγελματία μεταφραστή ή γραφείο, ιδίως σε πόλεις με πολλούς φοιτητές, όπως η Θεσσαλονίκη.

Στην πρώτη επικοινωνία, ο φοιτητής στέλνει συνήθως ένα experiment των εγγράφων που χρειάζεται να μεταφράσει: πτυχίο, αναλυτική, τυχόν βεβαιώσεις. Ο μεταφραστής ρωτά σε ποιες χώρες απευθύνεται, τι είδους προγράμματα, και αν υπάρχουν συγκεκριμένες οδηγίες από τα πανεπιστήμια. Συχνά ζητά links από τις σελίδες "Admission requisites", ώστε να διαβάσει ο ίδιος τις λεπτομέρειες.

Στο δεύτερο στάδιο, γίνεται εκτίμηση κόστους και χρόνου. Τα πανεπιστήμια δίνουν συνήθως συγκεκριμένες προθεσμίες, οπότε εδώ παίζει ρόλο η δυνατότητα για ταχείες μεταφράσεις, ενίοτε με προσάυξηση τιμής. Οι σοβαροί επαγγελματίες αποφεύγουν να υποσχεθούν ανέφικτους χρόνους απλώς για να κερδίσουν τη δουλειά, γιατί ξέρουν ότι η βιασύνη πληρώνεται με λάθη.

Στη συνέχεια, ο μεταφραστής δουλεύει πάνω σε ορολογία και μορφοποίηση. Σε μεταφράσεις πτυχίων, ένα από τα πιο κρίσιμα σημεία είναι η συνέπεια στον τρόπο που αποδίδονται οι τίτλοι σπουδών, <https://web-it.com.gr/metafraseis-thessaloniki-alpha-ermis/> τα ονόματα των τμημάτων και των ιδρυμάτων. Αν, για παράδειγμα, ένα πτυχίο αναφέρει "Τμήμα Οικονομικών Επιστημών", αυτό μπορεί να αποδοθεί "Department of

Economics” ή “Department of Economic Sciences”. Η επιλογή έχει σημασία και συχνά ακολουθείται η ορολογία που χρησιμοποιεί ήδη το ίδιο το πανεπιστήμιο στη δική του αγγλική ιστοσελίδα.

Ένα ολοκληρωμένο γραφείο που παρέχει μεταφράσεις παράδοση στον χώρο σας μπορεί, μετά την ολοκλήρωση της δουλειάς, να αποστείλει τα σφραγισμένα αντίγραφα στον φοιτητή με courier, κάτι ιδιαίτερα χρήσιμο όταν οι προθεσμίες είναι ασφυκτικές ή όταν ο ενδιαφερόμενος βρίσκεται ήδη στο εξωτερικό.

Συνήθη λάθη που βλέπουν τα πανεπιστήμια και πώς να τα αποφύγετε

Από την πλευρά του μεταφραστή, υπάρχουν κάποια λάθη που επανέρχονται συχνά και δημιουργούν προβλήματα:

Πρώτον, η αυθαίρετη «αναβάθμιση» τίτλων. Ορισμένοι μεταφραστές [Μεταφράσεις Θεσσαλονίκη Alpha Ermis](#) ή γραφεία, με σκοπό να κάνουν τον τίτλο να ακούγεται πιο «ισχυρός», μεταφράζουν για παράδειγμα το “Πτυχίο” ως “Master” ή το “TEI” ως “University” χωρίς βάση. Αυτό μπορεί να λειτουργήσει σε ένα απλό βιογραφικό, αλλά σε ακαδημαϊκές αιτήσεις είναι απολύτως απαγορευτικό. Οι επιτροπές γνωρίζουν πολύ καλά τις διαφορές ανάμεσα στα εκπαιδευτικά συστήματα.

Δεύτερον, οι λάθος μεταφράσεις ονομάτων. Η ελαφρότητα με την οποία κάποιοι γράφουν διαφορετικά ένα όνομα σε κάθε έγγραφο δημιουργεί χάος. Το όνομα που αναγράφεται στο διαβατήριο ή στην ταυτότητα πρέπει να είναι ακριβώς το ίδιο σε όλες τις μεταφράσεις δημοσίων εγγράφων και ακαδημαϊκών εγγράφων. Χρειάζεται πάντα έλεγχος με βάση τα ταξιδιωτικά έγγραφα.

Τρίτον, η παράλειψη του grading scale. Τα ελληνικά πανεπιστήμια ακολουθούν συνήθως κλίμακα 0 - 10, ενώ στο εξωτερικό συνηθίζονται κλίμακες 0 - 4, 0 - five, ή περιγραφικές (First Class, Second Class κλπ.). Αν δεν εξηγηθεί η ελληνική κλίμακα στο μεταφρασμένο έγγραφο, η επιτροπή μπορεί να υποτιμήσει ή να ~~π~~τιμήσει τους βαθμούς, κάτι που σπάνια λειτουργεί υπέρ του υποψηφίου.

Τέταρτον, η μη ομοιογενής ορολογία για τα τμήματα. Για παράδειγμα, όταν ένα τμήμα μεταφράζεται διαφορετικά σε transcript, πτυχίο και συνοδευτικές βεβαιώσεις, δημιουργούνται αμφιβολίες αν πρόκειται για το ίδιο πρόγραμμα σπουδών.

Πέμπτον, η παράλειψη σελίδων ή σφραγίδων. Σε ορισμένες αναλυτικές βαθμολογίες υπάρχουν πίνακες στην πίσω σελίδα με επεξηγήσεις συντομογραφιών ή βαθμολογικών κλιμάκων. Αν αυτά δεν μεταφραστούν, το έγγραφο μοιάζει ελλιπές.

Ο καλύτερος τρόπος να αποφύγει κανείς όλα αυτά είναι να συνεργαστεί με επαγγελματία που έχει ήδη εμπειρία σε ακαδημαϊκές μεταφράσεις προς τις ίδιες χώρες. Δεν είναι τυχαίο ότι τα πιο οργανωμένα μεταφραστικά γραφεία κρατούν αρχείο με προηγούμενες μεταφράσεις, ώστε να διασφαλίζουν συνέπεια για φοιτητές του ίδιου ιδρύματος ή τμήματος.

Όταν η μετάφραση του πτυχίου συνδέεται με την καριέρα

Η διαδικασία δεν σταματά στην αποδοχή από ένα ξένο πανεπιστήμιο. Αργότερα, οι ίδιες μεταφράσεις πτυχίων χρησιμοποιούνται σε αιτήσεις για δουλειά, σε φακέλους για αναγνώριση επαγγελματικών προσόντων, σε επιμελητήρια και επαγγελματικούς συλλόγους.

Για παράδειγμα, ένας οικονομολόγος που σπουδάζει στο εξωτερικό και στη συνέχεια εργάζεται σε πολυεθνική, πολύ συχνά χρειάζεται μεταφράσεις οικονομικών κειμένων στο πλαίσιο της δουλειάς του, από οικονομικές αναφορές μέχρι ετήσιους ισολογισμούς. Η συνέπεια ανάμεσα στη γλώσσα του πτυχίου του και στη γλώσσα που χρησιμοποιείται στα επαγγελματικά του κείμενα βοηθά στη δημιουργία μιας καθαρής και επαγγελματικής εικόνας.

Αντίστοιχα, ένας μηχανικός που συμμετέχει σε διεθνείς διαγωνισμούς έργων, δεν θα χρειαστεί μόνο μεταφράσεις τεχνικών κειμένων για τεύχη δημοπράτησης ή προσφορές, αλλά συχνά και επίσημες μεταφράσεις των πτυχίων του για να αποδείξει την τεχνική του επάρκεια. Όταν αυτά είναι ήδη σωστά μεταφρασμένα από την εποχή των σπουδών, η διαδικασία γίνεται πολύ πιο γρήγορη και οικονομική.

Στον ιατρικό χώρο, ένας γιατρός που κάνει ειδικότητα ή μετεκπαίδευση στο εξωτερικό και στη συνέχεια θέλει να εργαστεί σε άλλη χώρα, χρειάζεται όχι μόνο ιατρικές μεταφράσεις για επιστημονικές δημοσιεύσεις ή ερευνητικά πρωτόκολλα, αλλά και εκ νέου χρήση των μεταφρασμένων πτυχίων και διπλωμάτων του για τις άδειες άσκησης επαγγέλματος.

Πρακτικές συμβουλές πριν αναθέσετε την μετάφραση

Ένα από τα πιο χρήσιμα βήματα πριν πέσει η πρώτη υπογραφή είναι να συγκεντρώσετε όλες τις απαιτήσεις των πανεπιστημίων σε ένα αρχείο. Προθεσμίες, μορφή εγγράφων (PDF, complicated copies), αν ζητούν πρωτότυπα ή επικυρωμένα αντίγραφα, αν απαιτούν συγκεκριμένη φρασεολογία στη βεβαίωση του μεταφραστή. Αυτό το αρχείο βοηθά και εσάς και τον μεταφραστή να κινηθείτε με ασφάλεια.

Αξίζει επίσης να δείτε πώς το ίδιο το ελληνικό πανεπιστήμιό σας αποδίδει τους τίτλους στα αγγλικά στην επίσημη ιστοσελίδα του. Πολλά ιδρύματα είναι ιδιαίτερα προσεκτικά στη διεθνή τους εικόνα και έχουν ήδη καταλήξει σε συγκεκριμένη ορολογία για τα τμήματα και τους τίτλους σπουδών. Ο επαγγελματίας μεταφραστής μπορεί να προσαρμόσει τη δουλειά του με βάση αυτή την υφιστάμενη ορολογία, ώστε να υπάρχει απόλυτη συνέπεια.

Τέλος, μην υποτιμάτε τη σημασία της επικοινωνίας. Ρωτήστε εξ αρχής αν η υπηρεσία παρέχει επίσημες μεταφράσεις, τι ακριβώς περιλαμβάνει η επικύρωση, αν υπάρχει δυνατότητα διόρθωσης μικρών λαθών χωρίς επιπλέον χρέωση, και πώς γίνεται η παράδοση: σε ηλεκτρονική μορφή, σε έντυπα έγγραφα, ή και τα δύο. Σε μια οργανωμένη συνεργασία, οι παρεξηγήσεις μειώνονται, τα λάθη προλαμβάνονται, και ο φοιτητής μπορεί να επικεντρωθεί σε αυτό που έχει πραγματική σημασία: στο περιεχόμενο της αίτησης και στα επόμενα βήματα της ακαδημαϊκής του διαδρομής.